

- ✓ Az adventi lelki napokról
- ✓ Nevelés és jogok konferenciáról

- ✓ Don Bosco pedagógiája a XXI. században
- ✓ Előttünk jártak

a Don Bosco ünnepek emlékezetes pillanatai

150
éve történt...

SZTRENNA 2009
A MAG FÁVÁ NÖTT
Don Pascual Chávez

BESZÁMOLÓ
A Szalézi Család
27. Lelkiségi Napjairól

FÓKUSZ

Kedves Testvéreim a Szalézi Családban!

Don Bosco szívével köszöntelek benneteket, akinek lelkületéből és lelkipásztori szeretetéből született lelki és apostoli családunk. Mi vagyunk a legcsodálatosabb és termékeny gyümölcse annak, hogy ő teljesen Istennek szentelte magát, és szenvedélyes vágyának, hogy a fiatalokat, különösen a legszegényebbeket, a legveszélyeztetettebbeket is elvezesse a Krisztusban való élet teljességére.

Az elmúlt három év sztretnáinak nyomán, ezek kihívásainak és felvetéseinek segítségével számos kezdeményezés jött létre a Szalézi Család csoportjai között, és elérkezett a pillanat, hogy újabb lépést tegyünk a hűség útján Don Bosco eredeti elgondolása és alkotása felé. „Don Bosco mindig szem előtt tartotta a szalézi apostoli erők egységét: számára nem léteztek csoportok az egység határain túl, ami magában erősebb és gazdagabb, mint a három csoport külön-külön (a SDB, FMA, a munkatársak és a többi szaléziak által inspirált csoport), melyek létrehozását a kánonjog megkövetelte, és amelyeket, sajnos, túlhangsúlyoztak a történelem során”.

Ezt a gondolatot erősítette meg 1972-ben az akkori rendfőnök, P. Luigi Ricceri: „Don Bosco szívében és gondolataiban a Szalézi Család EGYETLEN EGÉSZ, ez az egység a közös lelkiségben és missziós tudatban, a fiatalok és a nép iránti teljesen odaadó szolgálatban gyökerezik. Ez egy magasabb szintű, igazi közösséget hoz létre, ahol minden csoport úgy illeszkedik az egységbe, hogy teljes mértékben ki tudja bontakoztatni saját adottságait, különleges hatáskörét és eltérő életmódját az Egyház kötelékében.”

Most bemutatok nektek egy új sztretnát, ami még ösztönzőbb, sürgetőbb, még több kihívást és ígéretet rejt magában, mint az előzőek. Szoros kapcsolatban áll önzóosságunkkal és küldetésünkkel. Valójában ettől függ, hogy az Egyházban és a társadalomban jobban látható munkát tudjunk végezni, és hogy hatékonyan szembe tudjunk nézni a mai világ nagy kihívásaival.

A 2009-es esztendő kell, hogy segítsen bennünket abban, hogy egyre többet megvalósítsunk Don Bosco elképzeléséből: hogy egy nagy mozgalmat hozzunk létre a fiatalok nevelésére olyan emberekből, akik a fiataloknak szentelik az életüket, és hogy határozott együttműködés jöjjön létre azért, hogy elérjük azokat a célokat, amiket a fiatalok elvárnak, és fontosak a társadalom számára. Ezért Don Bosco nevében arra kérlek benneteket:

***Alakítsuk a Szalézi Családot
széleskörű mozgalommá a fiatalok üdvösségéért!***

*Don Pascual Chávez Villanueva SDB
szalézi egyetemес főnök*

Don Bosco kedves barátai!

Ez az év nagyon fontos a szaléziak számára, hiszen 150 évvel ezelőtt, 1859. december 18-án Don Bosco kicsiny szobájában, Torino-Valdoccóban megszületett a Szalézi Társaság

A jegyzőkönyvben a következőket találjuk minderről:

„1859. december 18. estéjén, a Szalézi Szent Ferenc Oratóriumban, Don Bosco szobájában összejöttek néhányan azzal a céllal, hogy előmozdítsák és megtartsák az igaz szeretet lelkületét, ami szükséges az oratóriumokban a veszélyeztetett és elhagyatott fiatalok javára”. Később ezt olvassuk: „Tetszett a tagoknak, hogy társaságot vagy kongregációt alapítsunk, azzal a céllal, hogy megszentelődjünk és Isten dicsőségére előremozdítsuk, főleg azokért a lelkekért, akiknek szükségük van tanításra és nevelésre”. Meghatottan olvassuk ennek a találkozásnak a jegyzőkönyvét. Az egyszerűség, ahogyan a titkár leírja a történeteket, érezteti a Szentlélek erejét, amely áthatja ezeket a fiatalokat¹ és megmutatja azt a bizalmat, amit Don Bosco a fiatalok felé mutatott. Ugyanakkor olvashatjuk azt is, hogy a jövődő társaságnak megvolt a célja: a veszélyeztetett és elhagyatott fiatalok.

Ez a Társaság kezdetben azokból a fiatalokból állt, akik az oratóriumot alkották, és áthatta őket Don Bosco apostoli szenvedélye és életterve. Ma, százötven év után is azt akarjuk, hogy a fiatalokat elragadja az apostoli szenvedély, illetve szeretnénk felkínálni számukra a szalézi megszentelt életet.

Kedves Barátaim!

Megkezdjük a szalézi jubileumot, Társaságunk alapításának százötven éves évfordulóját, amely arra hív meg bennünket, hogy hűek legyünk Isten akaratához, ami Don Bosco által mutatkozik meg:

Társaságunk a fiatalok javára született!

Ma, százötven év után, a szaléziak a Szalézi Család többi tagjával, sok baráttal és munkatárssal együtt a világ mint-

egy 130 országában több, mint 15 millió fiatalot nevelnek intézeteikben. Próbálják megvalósítani Don Bosco nagy álmát, amit ő maga sok évvel ezelőtt megálmodott:

„Da mihi Animas, caetera tolle”.

Máshogy, lefordítva a mai modern kor nyelvén azt mondhatjuk: „Minden fiatal Isten-arcát add meg nekem, a többi megtarthatod, hogy igazi férfiak és nők legyenek, akik képesek lesznek felvállalni saját felelősségüket a társadalomban bátor keresztényként Jézus Krisztus evangéliuma, az ember utolsó Igazsága által”.

Ez a jubileum nemcsak azt jelenti, hogy vissza kell térni a „történelmi” Don Boscóhoz. Azt is tanulmányozni akarjuk, hogyan lett Don Bosco „magyar”, a hűség, az áldozathozatal, a rendtársak-, munkatársak kreativitása által. Tőlük szeretnénk megtanulni, hogyan legyünk hűségesebbek, hogy Don Boscótól merítve a fiatalok szolgálatára legyünk. Kedves Barátaim!

Teljes szívvel kívánom, hogy ez a jubileumi év segítse kedves Magyarországot, hogy az emberek örömmel, hűséggel és Istenbe vetett bizalommal járjanak.

A tartományfőnökségen, naponta tapasztaljuk barátaink segítségét és együttérzését. Rendtársaim nevében szeretném megköszönni imáitokat és nagylelkűségeket. Legyetek tudatában, hogy minden közösségi esti imán gondolkunk rátok és imádkozunk értetek.

Kívánom, hogy ez az év legyen számunkra a hivatások termékeny időszaka.

Mária, Keresztények Segítsége, szalézi hivatásunk Anyja védelmezzen és segítsen, hogy hűségesek maradjunk hivatásunkhoz!

P. Van Hecke Albert SDB
tartományfőnök

A Szalézi Értesítő következő száma májusban jelenik meg.

2009 - szalézi jubileumi év

Hatéves jubileumi időszak kezdődik 2009-ben, amikor fennállásának 150. jubileumát ünnepli a Szalézi Szent Ferenc Társasága, s egyben megkezdik a felkészülést a rendalapító, Bosco Szent János születésének 200. évfordulójára, amelyet 2015-ben ünnepelnek.

A 2009-es jubileumi év január 31-én, Bosco Szent János emléknapján kezdődött, amikor hazánkban és a világ minden országában, ahol a szalézi rend jelen van, ünnepélyesen megemlékeztek az alapítóról. További kiemelkedő eseményt jelent május 25., a Segítő Szűz Mária ünnepe, június 24. és augusztus 16., Don Bosco név-, illetve születésnapja, valamint december 8., szeplőtelen fogantatás ünnepe, amikor az oratórium kezdetét ünneplik meg. A 150 éves évforduló napja december 18., ugyanis 1859-ben ezen a napon alapította meg Don Bosco 18 fiatalal a Szalézi Szent Ferenc Társaságot. Ekkor a világ összes szalézi szerzetese ünnepélyesen megújítja majd szerzetesi fogadalmát. Magyarországon is különleges figyelemmel készülnek a hatéves jubileumi időszak kezdetére, melynek idejére két jelen-

tős, magyar vonatkozású jubileum is esik: a magyar szaléziak 2009-ben emlékeznek meg a Szent Istvánról elnevezett Magyar Szalézi Tartomány önállóságának 80 éves évfordulójáról, 2013-ban pedig a rend magyarországi letelepedésének százéves jubileumát ünneplik. Az említett megemlékezéseken kívül 2009-ben a magyar szaléziak legszebb ünnepei tavasszal lesznek: sok év után ismét szalézi papot szentelnek április 25-én, Óbudán; május 23-án, Péliföldszentkereszten a Segítő Szűz Mária búcsún szerzetesi örökfogadalommal pecsételi meg élethivatását két fiatal rendtárs; vasmisés testvérüket pedig pünkösdkor köszöntik Újpest-Megyeren. A jubiláló nyergesújfalui szalézi középiskola kilencvenedik tanévét teszi emlékezetessé, Szombathelyen pedig a szalézi jelenlét nyolcvan évének örvendeznek.

A fiatalok számára a Szalézi Ifjúsági Mozgalom szervezésében február 14-én kerül sor a Szalézi Foci Kupára Nyergesújfalun. Péliföldszentkereszten február 27. és március 1. között a serdülőket várják lelki napokra. Az országos nyári programok közül említésre méltó a Vadóc-tábor

július 21–25. között, amikor a serdülőket hívják táborozásra szintén Péliföldszentkeresztre, augusztus 21–23. között pedig a szalézi oratóriumok országos találkozóját és az animátorok tapasztalatcseréjét hirdették meg Szombathelyen. A nyár derekán ifjúsági zarándoklatot szerveznek a szalézi házak és intézmények fiataljai számára július 7–12. között Torinóba, a szalézi szent helyekre; a szalézi munkában jeleskedő fiatalok egy csoportja pedig augusztus 10–16-ig részt vesz a Bosco Szent János szülőhelyén, Torino közelében (Colle Don Bosco) megrendendő szalézi ifjúsági világtalálkozón, a Confrontón.

A Don Bosco Szaléziakról és a velük kapcsolatos eseményekről folyamatosan frissített információk találhatóak a www.szaleziaik.hu honlapon, a szalézi blogon <http://szaleziaik.blogspot.com>, valamint egyes házak honlapjain.

Az Apostoli élet szabályzata - végre magyarul!

Íme, kedves munkatársak, végre elkészült az Apostoli élet szabályzata legfrissebb, 2006-ban véglegesített, felújított változatának „ad experimentum” magyar fordítása!

A 2009-es évben időt kell találnunk arra, hogy elmélyítsük az ismeretét, végigermékeljük és át-
imádkozzuk. Ez a szabályzat Don Bosco karizmája és szalézi munkatársi hivatásunk iránti hűség útját jelöli ki számunkra. Ha az év során alaposan áttanulmányozzuk, és újra felfedezzük az Apostoli élet szabályzata által eléink tárt feladatainkat, akkor munkatársi ígéretünk megújítása lesz ennek a folyamatnak a koronája, a célja pedig a fiatalok javát szolgáló munkálkodásunk. Szeretettel nyújtjuk át nektek!

A fordítói csoport:

Lengyel Erzsébet, Aggházyne Judik Eszter, Depaula Flavio, Koblenz Attila, P. Andrásfalvy János SDB

A fordítás után érdeklődni lehet a csoportok vezetőinél. Könyv formájában egyelőre nem jelenik meg.

**TÁMOGASSA BEFIZETETT ADÓJÁNAK 1 %-ÁVAL
A BOSCO SZENT JÁNOS IFJÚSÁGI NEVELÉSI
ÉS OKTATÁSI ALAPÍTVÁNYT!**

Adószám: 19673752 - 1 - 41

**A segítség másik módja, ha pénzzadományt juttat az Alapítvány
bankszámlájára, melynek száma: 11991102-02116754**

**Kérjük, ajánlja ismerősei figyelmébe Alapítványunkat!
SEGÍTSEN, HOGY SEGÍTHESSÜNK!**

SZTRENNA
2009

SZÉLESKÖRŰ MOZGALOM A FIATALOKÉRT

A MAG FÁVÁ NŐTT

“Ily módon egy nagy mű lehetőségét teremtik meg... ki mondhatja, hogy ez az indulás nem egy nagy fa lesz... ami lassan-lassan elterjed, hogy sok jót teremjen.” (MB XI, 385)

Ez a néhány szó, amit Don Bosco az Argentínába induló első misszionáriusoknak mondott, 1875. november 11-én hangzott el. Azon legkészségesebb fiai indultak el erre a hosszú útra, akiket maga Don Bosco nagy szeretettel képzett ki, hogy animátorok és nevelők legyenek. Képzésük annyiból állt, hogy mindvégig Don Bosco mellett voltak, így magukba szívták az élet szeretetét, az Isten barátságának örömét, az egyszerűséget, a mindennapi ima mélységét és a fiatalokért, különösen a szegényekért és az elhagyatottakért érzett teljes odaadást. Ezek voltak az első magok, amiket Don Bosco szívébe rejtett. Olyan magok, amelyek később fává alakultak, a Szalézi Családdá, egy széleskörű mozgalommá, amelyet egyetlen pasztorális és apostoli dinamizmus működtet: a fiatalok iránti küldetés, nemcsak Valdoccóban, hanem az egész világon. Ma kb. 16.000 szalézi van a világ 130 országában. Így elmondhatjuk, hogy Don Bosco híres jövődölései megvalósultak: „Ki mondhatja, hogy nem ez a kéve szükséges az induláshoz, hogy egy magból egy nagy fa nőjön ki, ami lassan-lassan elterjed, és sok jót terem”. Igen, a mag a föld-

be került, a jó megsokszorozódott és elterjedt. A Szalézi Család szerteágazott, úgy nőtt, mint egy nagy fa.

➤➤**A szaléziak ma nemcsak arra hivatottak**, hogy neveljék az ifjúságot, hanem arra is, hogy előmozdítsák a fiatalok lelki- és keresztényi fejlődését. Oratóriumok, ifjúsági központok, szakiskolák alakulnak kiskorúak vagy utcagyerekek számára. Nehéz helyzetben lévő fiataloknak szálláshelyek, missziók létesülnek, plébániák, lelkeségi- és tömegtájékoztatói központok nyújtanak nekik segítséget. Don Bosco apostoli fantáziája nem ismert határt. E művek jól mutatják a szalézi küldetés gazdagságát, és kifejezik a szalézi szolgálatot, mint választ a fiatalok szükségleteire. Don Bosco nem tett lépést, nem kezdeményezett, hacsak hivatásának valódi küldetése nem készítette rá, hogy megkeresse a fiatalok számára legkedvezőbb megoldást. Azzal kezdte életét, hogy a fiúknak szentelte magát, de később Isten megmutatta neki, hogy ezt a feladatot a lányok között is meg kell tennie. Több ember javasolta, hogy lányok számára is fontos intézményeket nyitni, amelyek segítik előrehaladásukat, hiszen sok lány szegénységben és magányosan tengődik a társadalom peremén. Az is serkentette műve folytatására, hogy meglátogatott sok leányintézményt, de Mária iránti különös áhítata, IX. Pius pápa javaslata, hogy folytassa azt az utat, amelyet megkezdett és végül, folyamatosan ismétlődő álmái is fontos szerepet játszottak ebben.

➤➤**Ugyanakkor Mornésében**, a monferratói dombok között, Mazzarello Mária Dominika fiatal lányok csoportjával kezdett foglalkozni azzal a céllal, hogy a falusi lányokat szakmára és a keresztényi élet mikéntjére tanítsa. Meglehetősen messze egymástól, mégis ugyanazt az üzenetet küldték el egymásnak. Olyan nevelési környezetet kell kialakítani a lányoknak, mint a fiúknak Valdoccóban. Don Bosco és Mazzarello Mária találkozására és egyetértésére és a közös cél segítette abban, hogy újabb mű szülessen. Tizenhárom évvel a szalézi indulás után (1872) egy újabb ág született a szalézi karizmából, a Segítő Szűz Mária Leányai Intézménye. Ma a szalézi nővérek 14.500-an vannak, és nagy erőfeszítéssel dolgoznak nevelési-, szociális-, evangelizációs-, missziós- és a női emancipáció területén.

➤➤**Don Bosco álma olyan merész volt**, és olyan sok dolgot kellett véghezvinnie, hogy mindez nem volt elég. Szüksége volt olyan munkatársakra, akik a megszentelt életnek és a társadalomnak ajánlották magukat. Ezért alakultak meg a szalézi munkatársak. Életüket a hétköznapi lelkiség jellemezi. A szalézi munkatárs a család-, a házasság, a munka-, a szociális-, a kulturális- és az egyházi vonalon munkálkodik. Egyszerűen, de nagy hatékonysággal fejlődött ki ez az első laikus ág. Don Bosco rengeteg embert szólított meg. Szándéka az volt, hogy a meghívottak a fiatalok üdvösségéért dolgozó valódi munkatársak legyenek. Ma a szalézi munkatársak több mint 30.000 vannak. A szaléziakkal és a Segítő Szűz Mária Leányaival együtt világi állapotukhoz híven megosztják a küldetésüket és a lelkiségüket.

A mag, amit Don Bosco még életében elültetett, kicsírázott, és végül fává nőtt, megalapítva egy nagy családot. Mindez nem jöhetett volna létre Mária a Keresztények Segítségére nélkül. *“Mindent a Madonna cselekszik”*, szokta mondogatni Don Bosco. Azért, hogy elevenen tartsa a Mária iránt táplált áhítatot, Don Bosco létrehozta a *Segítő Szűz Tisztelőinek Társulatát* (ADMA), a Szalézi Család egy újabb csoportját, amely szépen elterjedt a világon.

Don Pascual Chávez egyetemes rendfőnök, Bollettino Salesiano 2009/1 (Fordította: Depaula Flavio)

A szeretet szava

Közlekedési eszközökön, az utcán, és már az iskolák folyosóin is tapasztalhatjuk, hogy a felnőttek és a gyermekek is a frusztráció nélküli beszélgetés közben szinte kötőszavakként használnak trágár kifejezéseket. Sajnos köztük egyre több a lány. Környezetük egy részének ez fel sem tűnik, a megrökönyödő kisebbséget pedig észre sem veszik, vagy álszentnek tartva őket kigúnyolják, durván provokálják.

A trágár beszéd, káromkodás az agresszivitás egy megnyilvánulási formája, amikor valakinek a jóérzését/hitét/értékrendjét/családtagját-szeretét/testi adottságát/stb. támadják. Sokszor a megfélemlítés eszköze. A durva, trágár beszéddel az egyik fél a megalázó helyzet megteremtésével kívánja a másikat alárendelt helyzetbe hozni. Ez az esetek egy részében sikerül is, mert a másik tehetetlen az agresszió ezen megnyilvánulásával szemben, sőt a félelem lebénítja. A verbális agresszió okait kereső agressziókutatók szerint a káromkodás, durva beszéd használata valamilyen frusztráció esetén fogalmazódik meg, pl. gyermekek esetében a másik jó eredményt ér el, ő nem, s ezért gúny tárgyává teszi a jó teljesítményű társát. Sokan külön érvrendszert gyártanak arra, hogy a káromkodás, trágár beszéd feszültség-levezető. Ezt azonban több agressziókutató is cáfolta, köztük Ross Campbell. Ő és más tudósok is az agresszió levezetésének legprimitívebb formái között említik a verbális agressziót, mivel magát a konfliktust nem oldják meg, azaz nincs „öngyógyító” feszültségoldó hatása.

Az utóbbi évek színházi produkciói közt is többször találkozhattunk a közönség egy részének felháborodását kiváltó tömény trágárságot tartalmazó színházi produkcióval. Ebben az esetben mondhatjuk, hogy ez polgárpukkasztás. Lázadás valami ellen oly módon, hogy a másikat jóérzésében/hitében/értékrendjében/testi adottságában/család- és szeretetképében/stb. meghökkenntesse, megbotránkoztassa. Valóban ez a nyelv pusztítása, primitívesítése a változás, az újító szándék egyetlen formája? Hiszen ez kihat a mindennapi beszédre, a gyermekek, fiatalok erkölcsi fejlődésére.

Mit tehetünk? Szalézi munkatársként néhány kivételtől eltekintve három év alatti illetve körüli gyermekekkel nemigen foglalkozunk, de ha mégis, úgy a csúnya szavak elhangzásakor reakciónk attól is függ, hogy milyen helyzetben történt.

a.) *Fel akarja magára hívni a figyelmet.* Alkalmazzuk a kioltási technikák közül a figyelmen kívül hagyás módszerét, mintha nem hallottuk volna. Így azt érzékeltetjük, hogy ez a mód nem alkalmas a figyelem felhívására.

b.) *Ha indulatos, mérges* akkor tisztázni kell vele, hogy vannak olyan szavak, amelyek másokat megbántanak, nekik fájdalmat okoznak. Nekünk és az elkövetőnek is fontos, hogy mindenki jól érezze magát, ne okozzon fölösleges fájdalmat.

Idősebb életkorban is fontos ezek és a kimondott szavak jelentéstartalmának tisztázása. Természetesen az indulatok verbális levezetése is része a feszültség-levezetésnek, ezért a beszédviselkedés szabályaként elvetjük a káromkodást, trágárságot, de megegyezhetünk egy a gyerekek által kitalált „műszóban” és, ha indulatosak is, azt kell behelyettesíteniük a káromkodás helyett. Ez segíthet az indulatok prozociális módon történő levezetésében, illetve a mérgük humoros formába való átfordításában. Az indulatok csökkenésével azonban elengedhetetlen az okok tisztázása, lehetőség szerint a konfliktus megoldása.

c.) *A szexuális trágárság* főleg pubertásban és ifjú életkorban jellemző. A trágár kifejezésekben a nemi élethez kapcsolódó primitív és helytelen képzetek kapcsolódnak, amelyek a szexualitást lealacsonyítják. Amennyiben ezek a kifejezésmódok teljesen beépülnek a köznapi kommunikációjukba, úgy nemcsak elutasítandóvá, közönséggé válik a beszédük, hanem ez a későbbiekben akadályozhatja az

egészséges, építő baráti és partnerkapcsolat kialakulását is.

A beszédviselkedés szabályain túl, a kultúrált beszédstílus, viselkedési mód elsajátítását, a feszültséglevezetés módjait, a konfliktusmegoldó stratégiák elsajátítását segítik az irodalmi körök, a drámapedagógiai módszerek. Akármilyen jellegű összejöveteleken olyan csoportlétkör megteremtésére van szükség, amely feltételezi, és lehetővé teszi egymás értékeinek megismerését, megbecsülését. E közösségi együttléteket megértéssel, egymás iránti szeretettel szükséges megtölteni. Így a gyermekek/fiatalok előbb megnyílnak, gondolataikat félelem nélkül merik elmondani. Don Bosco nevelőmunkájában „...képes volt olyan tanácsokat adni, melyek gyakorlati megvalósításukkor hasznosnak és jónak bizonyultak.” (Cameroni, 2008., 37.o.)

Don Bosco szerint „A nevelés nem előre gyártott sablonok vagy bármilyen mű előítéletek továbbadása. A nevelésnek alkalmat kell adnia saját vélemény kialakítására, meghagyva a szabad választás lehetőségét.... Az iskolának meg kell szabadítania az értelmet és az akaratot a tévedéstől és az egoizmustól, de nem szabad felszabadítania az ösztönöket és az érzelmeket, nehogy erőszakba torkolljanak. Ha a nevelők a fiúk felvilágosításának ürügyén elfedik előlük az igazi értékeket, és erőszakosságra ösztönzik őket, akkor nem nevelnek, hanem kárukat okozzák.” ((L'arco, 1998., 77-78.o.)

Don Bosco munkásságának tanulmányozása, a visszaemlékezések olvasása közben csak azt tapasztalhatjuk, hogy a szeretet szava szép, a másikat is felemelő, harmóniát teremtő eszköz. Ez – még ha sokszor az ellenkezőjét is tapasztaljuk – anyanyelvünkben mind a mai napig nem halt ki, hiszen 2003-ban készített közvélemény kutatás szerint a magyar nyelv 20 legszebb szava: édesanya, szerelem, szeretet, gyermek, csillag boldogság, haza, szív, anya, pillangó, gyöngy, testvér, család, béke, virág, öröm, szülőföld, szivárvány, szellő. (Kiss, 2007.)

Rózsáné Czigány Enikő
szalézi munkatárs

Felhasznált irodalom:

Adolfo L'arco (1998): Neveljünk úgy, mint Don Bosco. Reprgrafia, Bratislava
Pier Luigi Cameroni ((2008): Don Bosco látó szíve. Don Bosco Kiadó, Budapest
Kiss Gábor A szó az élet tükré. 2007. március 5-én elhangzott előadása.

Az első szalézi munkatársak

A sok vándorlás után 1846-ban Don Bosco végre elhelyezkedett oratóriumával Torino Valdocco nevű külvárosában, s nagyon jutányosan megvette a Pinardi-házat, onnan többet már nem kellett költöznie. Alig várta, hogy átvegye a fiúk gondozását, még álmában is csak velük foglalkozott. De annyira elhagyottak is akadtak közöttük, hogy gondoskodni kellett szállásukról, étkezésükről, ruházódásukról, így a valdoccói Oratórium menedékházzá fejlődött. Kezdetben még csak hét fiút tudott felvenni, de hamarosan számuk olyan magasra szökött, hogy Don Bosco egyedül már nem tudta a tennivalókat ellátni. Igyekezett tehát állandó, jól betanított, vele és egymás közt teljes összhangban élő segítőtársakat állítani maga mellé papokból és világiakból, akik lelkesen és nagylelkűen támogatták.

Az első szalézi munkatárs

Don Bosco már 1846-ban elhívta oratóriumába az édesanyját, Occhiena Margit asszonyt, hogy segítsen neki. Ő lett az első szalézi munkatárs, az oratórium „Margit mamája”, a fiatalok "mamája", akihez minden gondjukkal fordulhattak. A szalézi rend társalapítóját tiszteljük benne, aki aktívan hozzájárult a családi légkör kialakításához az oratóriumban, és haláláig igen keményen dolgozott a fiúkra. De Margit mama mellett mások is segítségére siettek Don Boscónak. Számos pap, családapa, mesterember és nemes úr állt mellé és támogatta munkáját. Szóljunk most róluk is!

A szalézi munkatársi élet kezdetei

1841-től Torinóban megkezdődött a katekizmusoktatás az elhagyott és a szegény fiatalok részére is, főleg azoknak a fiataloknak, akik egyik pillanatról a másikra börtönbe találtak volna magukat. A szentmisék a felnőttek számára is láthatóan unalmasak voltak, és a fiataloknak még inkább unalmas volt. Bosco János olyan pap volt, aki körül mindig öt-hatszáz fiatal nyüzsgött, de egymaga nem tudta volna megfékezni a fiatalok hevét és teljesíteni mindenki vágyait. Abban az időben volt néhány buzgó egyházmegyes pap, aki kisegítette a papi teendők végzésében. Említsük itt meg név szerint azokat, akik a legbuzgóbbak és a legismertebbek voltak: Giovanni Borel teológus, Cafasso József, Borsarelli kanonok. Ők voltak az első egyházi személyek, akik a munkatársai voltak Don Boscónak. De nekik más elfoglaltságuk is volt, és csak úgy tudtak segíteni, hogy néhány órát az idejükből felajánlottak erre a célra. Voltak viszont gazdag és nemes emberek, akik abban segítettek Don Boscónak, hogy hitoktattak az iskolában, asszisztáltak a templomon kívül és belül, vezették az imákat, az éneket, felkészítették a fiatalokat a szentségekre, főleg a bérmlás szentségére, hogy jó keresztények legyenek.

A templomon kívül rendet tartottak a fiatalok között, szeretettel fogadták őket az oratóriumban és irányították, hol és mit lehet csinálni az oratóriumon belül. A szalézi munkatársaknak egy másik fontos feladata volt felkutatni azokat a fiatalokat,

akik messziről érkeztek és nem tudtak hová menni, segíteni nekik, hogy elhelyezkedjenek és munkát találjanak. Sok munkatárs abban segített a fiataloknak, hogy külsejük és ruházatuk tiszta és rendez legyen, és így becsületes gazdához tudjanak elhelyezkedni. Egész héten át látogatták és vasárnap visszavezették őket az oratóriumba, hogy a többhetes munka ne vesszen kárba.

Habár télidőben ez nem volt könnyű, mégis sok munkatárs igyekezett minden este olvasás, írás, ének, számtan és olasz nyelvből órákat tartani a gyerekeknek. Más munkatársak napközben jöttek, hogy segítsenek a hitoktatásban, főleg azoknak, akik legjobban rá voltak erre szorulva. Sokan közülük kiemelkedtek, és mint jötevők anyagiilag is segítettek. Egy ilyen nagy segítő volt Gaglardi Giuseppe úr, aki bolttulajdonos volt. Minden szabadidejét a fiatalok között töltötte és minden félretett pénzét az oratórium fiataljaira költötte. Úgy hívta őket: a fiaim. Az oratóriumban mindig megemlékeztek róla és imádkoztak érte halála után is. A híres munkatársak között volt bankigazgató, üzletvezető, ügyvéd, több gróf és lovag is. A papok sorában meg kell említeni a Vola Ignaziót és T. Rossit, aki a Szent Alajos oratórium igazgatójaként halt meg.

Az első egyházi személyek közül, akik szalézi munkatársak voltak, többen később püspökök, kanonokok lettek. Különös módon segítette Don Boscót Torino érseke, az akkori Gastaldi kanonok, aki mindig készségesen jött prédikálni, gyónatni, tanítani, és ő volt az, aki az oratóriumokat a Gondviselés műveinek nevezte el, Istentől irányított és fenntartott műveknek.

A munkatársak a valdoccói réten találkoztak, ami Torinónak egy külső negyede volt akkoriban, de most már sok ház épült körülötte. Az időt és energiát arra szánták, hogy a szegény és elhagyott fiatalokból a tanulás és a hittan eszközével becsületes állampolgárokat alakítsanak a társadalom

számára.

Néhányan azt fogják kérdezni: hogyan lehetett fegyelmet tartani a sok fiatal között? Nem olyan nehéz, ahogyan első látásra kinéz. Volt az ünnepi oratóriumnak egy szabályzata, egy templom és egy udvar, ahol játszani lehetett. Volt egy igazgató, aki irányította a többieket, hogy mindenki végezze el a kapott feladatot, hogy ne kelljen soha semmiféle büntetést alkalmazni.

A férfi szalézi munkatársakon kívül voltak hölgyek is, akik segítettek Don

Boscónak. Sok olyan elhagyott fiatal volt, akinek a külseje és a ruhája nagy szegénységről árulkodott, és nem találtak semmilyen gazdát, aki befogadja őket. De az emberi könyörületesség soha nem hiányzik. Voltak olyan asszonyok, akik segítettek a varrásban, takarításban, foltozásban, és az új ruhák készítésben, amire éppen szükség volt. A női munkatársak szinte versenyeztek abban, hogyan segítsék a sok intézetben a szegény ifjakat. Mindenki nagy örömmel szolgált a karitatív munkában, ami sokszor valóban azt jelentette, hogy ténylegesen felöltöztették a ruhátlanokat. A fiatalok, akik aztán ismét hasznos tagjaivá váltak a társadalomnak, megköszönték ezt az önzetlen gondoskodást énekükkel és ministrálással, valamint a reggeli és az esti imákban hála adtak az Istennek a jötevőkért.

Összeállítás: Lengyel, fordítás: Depaula

Források: Berto Giachino atya kéziratának másolata, amit Bosco János atya javított. ACS. [ACS = Az Egyetemes Káptalan aktái] 133, Munkatársak, 3 (1), Colloqui sulla vita salesiana – la Famiglia Salesiana (A Szalézi Család), 1974. Szalézi Értesítő 1995. március)

Visszhangok Serdülők adventi lelki napjai

Az erdőkertesi fiatalok gondolatai, élményei:

„A Péliföldszentkereszti lelkigyakorlat olyan volt, mint hosszú idő után egy nagyon mély levegőt venni: megnyugtató. Maga a táj, a friss tiszta levegő a gyönyörű látkép. Nem tudtam milyen társaságra számíthatok, azt se tudtam mennyien lesznek. Mégis amikor megérkeztem, kedvesen fogadtak és nem éreztem magamat kívülállóknak. Erős torokfájással érkeztem és mégsem esett senki neheze, hogy segítsen nekem. A programok nagyon jól voltak megszervezve, sehol sem éreztem szervezetlenséget. Igazán serdülőknek voltak kiválasztva. Mikor véget ért, azt éreztem, hogy meg akarok változni. Én is alázatos szerettem volna lenni és én is mindenkiben Krisztust akartam látni, ahogyan ott mondták. Az egész hetes utálat, amit a külvilágtól kaptam, azok után ez a szeretet, amit viszont tőlük kaptam nagyon jól esett. Nagyon jól éreztem magamat és nagyon szeretném megköszönni az ifjúsági csapatnak azt, amit értem tettek. Nagyon jól esett. Az egyik legszebb élményem.”

„Péliföldszentkereszt a nyugalom, a békesség és a hit szigete a mai rohanó világban. Számomra a megnyugodás, a hit elmélyítése volt elsődleges. Nagyon jó élményekkel tértem haza. Amit magammal hoztam az a megértés és a szeretet! Engem ez fogott meg a legjobban.”

„Minden tetszett! Tetszett a társaság, a kaja!!!:D Azt hoztam magammal haza, hogy ne csak a szemünkkel nézzünk, hanem a szívünkkel!!!:D Máshogy látom a dolgokat!”

„Tetszett a környezet és a csend. Magammal hoztam a csendet és a világnézetet (...csocsó tudást).”

„Tetszett az emberek jószívúsége, emberszeretete, segítőkészsége. Eleinte, az első napon kissé úgy éreztem, hogy ezek a fiatalok egy összezokott társaság és én ide egyáltalán nem hiányzom. Utána rájöttem, hogy ez nem így van, a lelkigyakorlat mottója is megerősített: ”JÓL CSAK A SZÍVÉVEL LÁT AZ EMBER”! Mikor a szívemmel „láttam meg” őket és nem a szememmel, megértettem, hogy nem vagyok felesleges. Mit hoztam haza magammal? A már említett mottót. Megváltoztatott-e az a néhány nap? Mindenféleképpen. Megtanultam, hogy milyen fontos a csend, a rohanó világban, egy pár percre megállni és imádkozni, elgondolkodni. Elgondolkodni azon, mi is az igazán fontos a mennybe jutáshoz.”

Erdőkertesi ifjúsági csoport

Játék a betűkkel - Misquitta Claudius SDB, Csány Marci animátor, a lelkigyakorlat vezetője, Vitális Gábor SDB és P. Márkus Zoltán SDB

„Mindennapjaink szalézi lelkülettel”

A felnőttek számára rendezett adventi lelkigyakorlatra Péليفöld-szentkeresztre az ország különböző pontjairól több mint negyvenen gyűltünk össze: szalézi munkatársak, Don Bosco követői, barátai, s merültünk el a mindennapok szalézi lelkülettel való megélésnek apró részleteiben. Ábrahám Béla atya volt segítségünkre gondolataink serkentésében, terelgetésében.

Hallottunk az IMDÁSÁGról: ahogyan Don Boscotól tanultuk - egyszerűen és szívélyesen, közvetlenül beszélgetni az Atyával; a tevékenység által imádkozó emberré válni; védett teret és időt biztosítani az imádság számára a mindennapjainkban.

Elmélkedtünk a CSALÁDIASSÁGról és OTTHONOSSÁGról, annak kapcsán, hogy Don Bosco azt akarta, környezetében mindenki otthon érezze magát. Az otthonosság építőkövei: a vágy a közösségi létre; annak megélése, hogy senki sem felesleges; a jelenlét vállalása; a kölcsönösség; az együttműködés; a beszélgetés; egymás megbecsülése; értékek megvitatása és átadása; egymás segítése; az imádkozó közösség; a megbocsátás; a közös ünneplés. Mindezek közül külön alkalommal gondoltuk tovább az „odahallgató” BESZÉLGETÉSt, a MEGHALLGATÁS programtervét: teljes figyelem, bátorítás, csend, ítéletektől való mentesség, közvetlen megoldások kerülése, odafigyelés az érzelmekre, segítségadás a helyes megoldás megtalálásában.

Negyedik alkalommal pedig az EGYHÁZIASSÁGról és a KÖZÖSSÉGISÉGről esett szó. Don Bosco már fiatalon közösséget

szervezett maga köré a Vidámság Társasága formájában. Igazán hitelessé vált azáltal, hogy nem csak maga köré gyűjtötte a fiatalokat imádkozni, hanem maga is élvezte a közösségbe tartozást. A közösségteremtésről, -építésről és -formálásról meghallgattuk egymás személyes tapasztalatait, élményeit.

Az öröm vasárnapján Péليفöld-szentkeresztről igazi szalézi vidámsággal, lelkiekben feltöltődve és megerősödve indultunk haza az ország minden pontjára.

*Takácsné Kiss Anikó
szalézi munkatárs, Albertfalva*

Horvát focisták látogatása Budapesten az SCO-nál

Január 16-18. között Budapestre látogatott Zágrábból a helyi Don Bosco Oratórium focicsapata két korosztállyal, hogy összemérjék tudásukat az óbudai SCO két csapatával.

A hétvége eseményeiről szól egyik tizenkét éves focistánk élménybeszámolója:

Decemberben a Laciék (az edzők) mondták, hogy januárban valamikor jönnek hozzánk horvát focisták. Nagyon izgatottak voltunk. Mindenki jól akart teljesíteni már az edzéseken is, hogy a meccsen 100%-osak legyünk. Amikor szóltak, hogy mindenki legyen ott pénteken az oratóriumban, hogy tudjon horvát gyereket fogadni, még izgatottabbak lettünk. Amikor megjöttek, kíváncsian néztük őket, és arról beszéltünk, hogy ki tudja megkülönböztetni a kicsiket a nagyoktól. Mert mindegyik ellenfelünk

ugyanakkora volt. Még aznap este szétosztották a horvát gyerekeket a magyarok közt, majd mindenki hazament. Másnap (szombaton) mentek várost nézni, aztán elmentünk a meccs színhelyére. Először játszottak a nagy horvátok a saját kicsi csapatuk ellen, és utána mi játszottunk a mi kicsi csapatunk ellen. Amikor lejátszottuk a meccset, a kis horvátokra került a sor, aztán a nagy horvátokra. Nagyon izgalmas meccs volt. Volt, amikor ők voltak durvák, és volt, amikor mi. A meccs végén 2:2 lett az állás, de hetesekkel levettük őket. Ezzel a meccsel sok tapasztalatot szereztünk. Este még elmentek éjszakai városnézésre, vasárnap pedig együtt ültünk az első sorokban a szentmisén majd elköszöntünk a horvátoktól, és utána hazamentek.

Szibek Zsombor 12 éves

A Szalézi Család 27. Lelkiségi Napjai, Róma

„A szalézi nem egy jelvény, amit viselünk, hanem az, ami a szívünkben van” -

A Szalézi Család Lelkiségi Napjai január 22-25. között zajlottak Rómában a Salesianumban. Mintegy 340 résztvevő jött el 24 országból a világ minden részéből, képviselve a Szalézi Család mindahány korábban elismert ágát, és bemutatkozott három új „hajtás” is.

A négy nap központi témája az idej sztrenna, amit a rendfőnök Don Bosco hagyományára alapján útmutatásként ad mindazoknak, akik Don Bosco nagy lelki családjához tartoznak. Ez az üzenet, figyelembe véve minden egyes csoport sajátos jellegzetességét, igyekszik olyan egységes szalézi látásmódban javaslatokat és ösztönzést adni a munkához, amely minden csoportnál alkalmazható.

Csodálatos látni a Szalézi Család sokszínűségét, gazdagságát! A magocskából, amit Don Bosco elültetett, valóban óriási fa lett. A sok „ág” és számos „hajtás” között a Magyar Szalézi Családot hárman képviseltük: Vitális Gábor SDB diakónus, Lengyel Erzsébet szalézi munkatárs és Egyházy Katalin novícia, aki Rómában készül a nővéri fogadalomra.

A résztvevőknek a sztrenna biblikus feldolgozásán és a rendfőnök kifejtésén kívül lehetőségük volt tanulmányozni és mérlegelni két igen fontos dokumentumot, amelyek meghatározóak a Szalézi Család számára: a Közösségi kartát, amely a Szalézi Család karizmatikus önanonosságának elemeit taglalja, és a Misziós kartát, amely felvázolja a különféle csoportok tevékenységeinek közös elemeit.

A csoportmunka segített abban, hogy alaposan átbeszélgessük, és még jobban átlássuk a hallott témákat, hozzáadva saját meglátásainkat. A lelki napokon kiemelten rámutattak arra, hogy elengedetlenül szükséges az együttműködés és a közös munka a Szalézi Család különböző ágai között, valamint kihangsúlyozták a legkorszerűbb tömegkommunikációs eszközök feltétlen használatát - amiről magunk is meggyőződhattünk a felvonultatott hihetetlenül profi technika láttán.

A szentmisék nemzetközi hangulata tükrözte a Szalézi Család sokszínűségét, de az imádság perceire is különösen nagy hangsúlyt fektettek a szervezők. Nehéz bensőséges hangulatot teremteni, amikor ilyen sok emberhez kell szólni, de a gondosan összeállított, számos jelképpel és zenével gazdagított imák szinte szentségimádás értékűek voltak, biztosítva a résztvevők lelki ráhangolódását a témákra.

A számos értékes előadás, vetítés és egyéb program mellett sok derűs percet is megosztottunk. Pénteken vidám közösségi est zárta a napot, szombaton pedig Genzanóba mentünk, ahol a nap gazdag eseményeire az „Andiamo ragazzi!” című új Don Bosco-musical tette fel a koronát. Rengeteg benyomást, értékes gondolatokat, bőséges anyagot és hamisítatlan szalézi hangulatot hoztunk haza, amit feldolgozva meg szeretnénk osztani itthoni csoportjaikkal, segítve és gazdagítva ezzel a közös munkát.

Lengyel Erzsébet szalézi munkatárs

Stilusos ajándék a rendfőnöknek: Don Bosco csoki a Don Bosco cukrászdából.

„Itt élem ki művészi hajlamaimat” - a sekrestyében a szalézi munkatársak megbízottja világ-szinten, don Stjepan Bolkovac készíti a templom virágdíszítését.

Csoportmunka - az angol nyelvű csoportban a németek és britek mellett don Andrew Wong, a kelet-ázsiai régió tanácsosa és Joseph D'Souza, az újonnan elismert indiai „Tanítványok” csoport alapítója.

„Siamo salesiani!” - a lelki napok felejthetetlen zárása: a szalézi rendfőnök reppel a konferencia-mikrofonba.

Szalézi Család - magyarok, olaszok, szerzetesek, munkatársak, noviciák...

Újabb lépések a szentség felé

Isten szolgálja Jan Tyranowski úton az oltár felé

Stanisław Dziwisz krakkói érsek november 19-én fogadta Enrico dal Covolót, a szalézi rend egyetemes posztulátorát, aki tájékoztatta Jan Leopold Tyranowski és Jan Swierc szalézi atya és társai boldoggá avatási ügyéről.

A II. világháború viszontagságos éveiben Jan Tyranowski (1901-1947) értékes munkát végzett a krakkói Debniki negyedben levő Kosztká Szent Szaniszló szalézi plébánián. Mivel a nácik elhurcolták Jan Swierc atyát és társait, pap nélkül maradt a plébánia, de Jan Tyranowski jóvoltából mégsem szűnt meg az élet. Tyranowski egyszerű tisztviselő volt,

Jan Tyranowski

édesapja pedig szabómester, de naponta több órát meditált és nagyon gazdag és

Sr. Maria Troncatti FMA

mély lelki életet élt. Hitoktatott és imacsoporthoz vezetett, személyével maga köré vonzotta a fiatalokat, új távlatokat nyitott számukra a hitük megélésére. Azt javasolta nekik, hogy vezessenek naplót és éljék életük minden percét az Úr jelenlétében. Megalapította az „Élő rózsafüzér” csoportot, amelyből számos papi és szerzetesi hivatás indult, többek között a fiatal Karol Wojtyláé, a későbbi II. János Pál pápáé is.

Tyranowski „névtelen hétköznapi szent” volt, akiről nem sokan tudták, mennyire Isten jelenlétében éli életét. Neve főleg onnan ismert, hogy fontos szerepet játszott II. János Pál pápa hivatásának történetében.

Forrás: ANS

A megelőző módszer és az emberi jogok

Nemzetközi konferencia Rómában

A világ szinte összes országából érkeztek szaléziak január elején Rómába, hogy a 26. Egyetemes Káptalan felhívásának engedelmességgel áttekintsék, milyen módon lehet szélesebb körökre kiterjeszteni a Don Bosco által megalkotott, amúgy is népszerű és hatékony megelőző módszert. Méltó párosításra talált e nevelési lelkeségnek tehát a világ 120 országában, 15 millió növendékkel foglalkozó Szalézi Család: az emberi jogokra. A nyilatkozat kihirdetésének 60-ik évfordulóját ünnepelte a világ.

Számunkra pedig a szerzetesrend 150. születésnapja ad méltó évfordulót.

Így hát Chilétől Japánig, Magyarországon keresztül mintegy 350 résztvevő tárgyalta, elmélkedte-, gondolta végig öt napon át a szalézi megelőző módszer és az emberi jogok összefüggését, alkalmazási lehetőségeit a jövőben.

A konferencia anyaga továbbra is elérhető a www.donbosco-humanrights.org honlapon, elsősorban segítséget nyújtva a világon működő valamennyi szalézi szerzetes, nevelő, munkatárs és szimpatizáns számára. Ez feladatot is jelent mindannyiunknak, elsősorban a konferencián részt vevőknek, hogy terjesszék és ismertessék az alap gondolatot kívül az egyelőre még csak idegen nyelven létező segédanyagok széles tárházát.

Nádudvari Géza testvér

Troncatti nővér tiszteletreméltó

A Don Bosco Nővérek Egyetemes Káptalanjának zárása előtt néhány nappal a pápa kérésére Szentté Avatási Kongregáció tiszteletreméltónak nyilvánította Maria Troncatti szalézi nővért, elismerve hősies életét és erényeit.

Maria Troncatti nővér a kilencedik tiszteletreméltó a Szalézi Családban. Brescia tartományban, Cortegno Golgiban született 1883-ban, élete a misszionárius nővérek csodálatos példája. Ekvátorban dolgozott a shuarok között több mint 40 évig, hihetetlen evangelizációs munkát folytatva mindenféle veszély és nehézség között. Elvégzett egy vöröskeresztes tanfolyamot, de nem csak nővér volt, hanem sebész, ortopédus, fogorvos és altatónővér is, de mindenekellett erős hitű, türelmes katekéta, tele szalézi kedvességgel és szeretettel. Hatásos tevékenységet fejtett ki a shuar nők egyenjogúságáért.

1969-ben halt meg, amikor a repülőgép lezuhant, amivel lelkigyakorlatra igyekezett. Egy ország gyászolta.

Forrás: ANS

Hírek a szalézi világból

A Szalézi Család három újabb csoportal gazdagodott - A rendfőnök és tanácsa elfogadta három csoport kérvényét, így már 26 különböző ága van a Szalézi Családnak.

1. Canção Nova - világiak nemzetközi mozgalma, akik legfőképpen a médián keresztül evangelizálnak. Működésüket 1978-ban kezdték Jonas Abib szalézi atya vezetésével. A 12 fiatal "Evangelizációs Nuntia" pápai dokumentum 45. pontjából merített bátorságot, mely arra biztat, hogy használják fel a médiát az evangelizálás céljaira. A mozgalom központja a brazil Cachoeira Paulistában van, ahol több ezer férőhelyes központok szolgálják különböző módokon az evangelizálást. A Canção Nova 2008-ban a Vatikán is elismerte.

2. The Disciples - A Tanítványok - Indiából kiinduló nyilvános egyházi társaság férfiak és nők számára, melyet Joseph D'Souza szalézi atya alapított. A Tanítványok missziójuk vezérgondolatául az evangéliumnak azt a szakaszát tekintik, amikor Jézus elküldi 72 tanítványát, hogy hirdessék az Igét, tanítsák a katekizmust, gondozzák a betegeket és szolgálják a szegényeket. A társaságnak napjainkban mintegy 400 tagja munkálkodik 44 indiai és 6 olasz plébánián, elsősorban vidéken.

3. Szent Mihály Arkangyal Nővérek Kongregáció - michelita nővérek - Boldog Bronislaw Markiewicz és Anna Kaworek anyja alapította rend részben szemlélődő, részben apostoli és karitatív szolgálatot teljesít oktatási-, katechetikai-, karitatív- és szociális területen, plébániákon és missziókban. A mintegy 300 michelita nővér életét két vezérgondolat jellemzi: „Ki olyan mint Isten” és „Munka és mértékletesség”. Jelen vannak Lengyelországban, Fehéroroszországban, Ukrajnában, Németországban, Franciaországban, Kamerunban és Olaszországban. (ANS – Róma)

„Cagliero 11” a missziók szolgálatára - Január 11-én új internetes újság indult az www.sdb.org központi szalézi honlapon keresztül, melynek célja, hogy információkat nyújtson a szalézi missziós munkáról. A szolgáltatás elnevezése Giovanni Cagliero-ra emlékeztet, az első misszió vezetőjére, aki 1875. november 11-én hajózott ki Patagóniába.

- A „Cagliero 11” segítségével szeretnénk elérni az összes szalézi közösséget a vilá-

gon, hogy arra kérjük őket, legalább havonta egyszer imádkozzanak a misszionáriusokért 'ad gentes'; ugyanakkor azért is, hogy emlékeztessük őket arra - amit nekünk is észben kell tartanunk -, hogy mi a 'fiatalok misszionáriusai' vagyunk" - magyarázta Václav Klement, a missziós ügyek tanácsosa.

A szolgáltatás egyszerű és könnyen használható. Egyike azoknak a kezdeményezéseknek, amiket a Missziós Ügyek Osztálya és a DOMISAL 2009 együtt dolgozott ki, hogy újra fellobbantsák a missziós tüzet a szalézi közösségek lelkében. A lap hét nyelven olvasható (olasz, angol, spanyol, francia, portugál és lengyel), viszont csak digitális formában érhető el. (ANS – Róma)

Ausztria - "Don Bosco for you(th)" - Azaz „Don Bosco neked/a fiataloknak” - ezzel a felirattal forgalmaznak mézeskalács szívet az osztrák szaléziak. A szív mérete 25 x 25cm, nyakba vagy falra akasztható szalaggal, celofán csomagolásban, 4 euróért árulják, és természetesen el is lehet fogyasztani. (www.donbosco.at)

Az utcagyerekek napja - Az osztrák a Jugend Eine Welt szervezet, az iskolák és bevásárlóközpontok közös akciójával az utcagyerekek megsegítésére szerveztek adománygyűjtő napot január 31-én Karintiában. Az utcákon és bevásárlóközpontokban információkkal szolgáltak a világ nagyvárosainak utcáin élő gyerekekről és nyomtatványokat biztosítottak, amelyeken az utcagyerekekért szentmisét fizethetnek be a jötevek. Óriásplakát-rajzoló versenyt is meghirdettek a témában. Az akció keretében a tartomány városaiban utcazenészek és cipőpucoló fiatalok hívták fel a figyelmet az utcagyerekek napjára. Fényesre pucolva a járóelők cipőjét, szolidaritást vállaltak az utcagyerekekkel és adományokat gyűjtöttek számukra. (www.donbosco.at)

Horvátország - A horvát Szalézi Ifjúsági Mozgalom bulija - A zágrábi „Saloon” klubban időszakosan megrendezésre kerülő „Hepicentar” elnevezésű szervezés keretében, amely katolikus és más önkéntes humanitárius szervezeteket gyűjt egybe, január 20-án a horvát Szalézi Ifjúsági Mozgalom „EkuMEN & EkuWOMAN” címmel rendezett fergeteges bulit. Az est bevételét egy hétgyermekes család megsegítésére ajánlották fel. A szalézi animátorok szoros kapcsolatban állnak a „Hepicentar” vezetőivel és többször is részt vállalnak a szórakoztató-humanitárius estek megrendezésében. Az est folyamán bemutatták munkájukat, a szórakozni vágyókat pedig négy szalézi együttes szórakoztatta. A fiatalok elmondása szerint ez volt a hétvége legjobb bulija a horvát fővárosban. (www.uss.hr)

Beindul az „Európa Projekt” - A rendfőnök január 31-én kelt levelében bemutatta a szaléziaknak a 26. Egyetemes Káptalanon beharangozott és XVI. Benedek pápa által is támogatott tervet, melynek központi gondolata a szalézi karizma újraélesztése Európában. A tervet a 31 európai szalézi tartomány vezetőinek részvételével hosszas tárgyalások alatt vázolták fel. Ők ajánlották a terv egyes pontjait, pontosan ismerve a tartományokban uralkodó körülményeket és problémákat, majd a rendfőnök közvetlen munkatársaival és a régióvezetőkkel mérlegelte ezeket és megállapította a stratégiákat. Az Európa Projekt eredményeit a félévente érkező

Hírek a magyar tartományból

Posztumusz Don Bosco-díj Paskai Antalnak

Nyolc éve szép hagyományt vezettek be a Magyar Szalézi Tartományban: minden évben kiválasztanak egy olyan személyt, aki Don Bosco lelkeségét terjesztette, kiemelten segítette a szaléziakat, és munkája elismeréseként Don Bosco díjjal tüntetik ki.

Idén a díjat Paskai Antalnak ítelték oda, aki sajnos már nincs az élők sorában. A szaléziak ezzel a posztumusz díjjal kívánnak tisztelegni emléke előtt. Fivére helyett Paskai László bíboros, nyugalmazott érsek vette át az elismerést. A következő szavakkal emlékezett testvérbátyjáról:

Paskai Antal 1927-ben született. Jófejű, értelmes fiú volt, de külső körülmények miatt (az öccse pap lett, amit azokban az időkben nem néztek jó szemmel) a szegedi halkonzervgyárban tudott csak elhelyezkedni, mint segédmunkás, innen is került nyugdíjban. Szeged mellett egy plébánián megismerkedett egy szalézi pappal, ebből az ismeretségből egy nagyon jó kapcsolat alakult ki. Sokszor meglátogatta és rajta keresztül megismerte a szaléziakat, és nagyon elköteleződött irántuk. Sajtóapostolkodott - terjesztette a Szalézi Értesítőt és egyéb szalézi kiadványokat. A sajtóapostolkodás egyik megnyilvánulása az volt, hogy az évente megjelenő Don Bosco kalendáriumból mindig 30-40 példányt megvett, és az ismerősei között kiosztotta Szegeden és máshol is, ahol járt. Sosem volt sok pénze, de amit sikerült a kevésből félretenni, azt jótékony célra fordította - például a szaléziaknak adta. Nem házasodott meg, agglégény maradt, édesanyját ápolta. Idős korára nagyon megromlott az egészsége, ezért került Esztergomba a ferences rendházban működő idősek otthonába. Itt is hunyt el. (L.E.)

Balassagyarmat

Kollégiumunkban történt - Megható, családi szokás a kollégiumban az adventi gyertyagyújtás. A négy vasárnap helyett – miután a kollégisták akkor nincsenek együtt – a négy csütörtökön gyuladt fel egy-egy újabb gyertya, dalok, versek, evangéliumi részletek kíséretében. Nagy megtiszteltetés ért bennünket, ugyanis a szaléziak új magyarországi tartományfőnöke, P. Van Hecke Albert is együtt ünnepelt velünk december 17-én.

Kazincbarcika - az idei Don Bosco díjat Kiss Gábor, 13. osztályos festő tanuló kapta.

Néhány magyar mondattal is megörvendeztette diákjainkat: elmondta nekik, hogy a karácsonyi ünnep fontosságát az (is) adja, hogy egy közösséghez tartozunk, így senki nem érezheti magát magányosnak. S ha ez a közösség a szaléziak közössége, akkor a vidámság, a jókedv eleve garantált.

Karkusz Rita

Eger

Roska Tamás neves professzor november 3-án látogatott a Segítő Szűz Mária Főiskolai Leánykollégiumba. Az „Énekelj az elmédde!” című előadásával egy eddig még futurisztikusnak vélt világba kalauzolta a hallgatóságot. Az emberi test kapcsolata a technika vívmányaival, a chipek forradalmi felhasználási lehetőségei, a nanotechnológia ötvözése az élő anyaggal eddig csupán az általunk elképzelt, távoli jövőben tűntek lehetségesnek, ám bármennyire is hihetetlen a hétköznapi ember számára, ezek a „csúcson felüli” kreálmányok, kísérleti szerkezetek léteznek, működnek. Talán pár éven, évtizeden belül ezek már a mi egészségünk alapköveivé válhatnak, fizikai, genetikai adottságainkat figyelembe véve, testi és mentális problémáink kompenzálására szolgálhatnak majd. Az előadáson az egri papi szeminárium sok hallgatója, előljárója is részt vett – az arcokat végignézve, ők talán többet értettek a tudományos szakszavakból, de kétségtelenül érdekes és a jövőre nézve igen sok etikai és morális kérdést felvető előadásban volt részünk.”

Salamon Katalin szalézi munkatárs

Az ősztől búcsúzva a teaház ismét várta egyre nagyobb számmal megjelenő vendégeit és szereplőit, majd köszöntve a telet, várva a Karácsonyt újra a találkozás központjává vált. Már az oratóriumos

gyerekek is eljöttek mint szereplők, illetve mint látogatók. A decemberi programok lelki feltöltődést nyújtottak és szórakozási lehetőségeket is biztosítottak a vizsgák záporában. Az adventi rekollékción során meglátogatta intézményünket a szeminárium rektora, Balog Gyula atya. A keresztényi élet fő pontjairól hangoztak el gondolatai, azaz a liturgiáról, közösségi életéről, szolgálatról, missziós küldetésről. Köreinkben üdvözölhettük Seregély István bíboros atyát, aki már kollégiumunk fennállása óta évről évre meglátogat minket és buzdító szavaival a jóra int bennünket, közösségünket. Előadásában - közeledve Jézus születéséhez - a család témája szerepelt vezérgondolatként. Programszorozatunkat a karácsonyi ünnepség zárta, melyen hagyomány szerint megajándékoztuk egymást az aulában, ahol a betlehem, illetve a fenyőfa illata odavarázsolta az ünnepi hangulatot. Kórusunk ismét gondoskodott róla, hogy a dallamok áradata betöltse szívünket.

Pálfalvi Ivett diákelnök

Kazincbarcika

Tanáromat diakónussá szentelték - Nagyon kedves eseménynek lehettem tanúja november 29-én: tanáromat, Molnár Gál Bélát Ternyák Csaba egri érsek az egri bazilikában diakónussá szentelte. Számomra ez különösen szép esemény volt, hisz a felszentelt június óta bérma-keresztapám, atyai jó barátom, akire mindig számíthatok. A szentelésre több mint ezren érkeztek, a családon és a hozzátartozókon kívül az iskola pedagógusai és edelényi hívek is. Kazincbarcikán Simon atya által celebrált szentmisén köszöntötték a szaléziakat, a tanulóifjúság és a tantesület, lakóhelyén, Edelényben pedig a Jézus Szíve templomban a helyi hívek.

Tóth János
A magyar kultúra napján január 22-én nagy öröm ért. Részt vehettem az idei ünnepségen, ahol a kazincbarcikai önkormányzat elismerésben részesíti azokat a pedagógusokat és tanulókat, akik a kultúra oltárán legtöbbet áldoztak az utóbbi időszakban. Az ünnepi műsor után a polgármester adta át a jutalmakat. Nagy öröm volt számomra a jutalmazottak között lenni. Köszönöm Igazgató úrnak, tanárainknak, hogy alkalmasnak találták a kultúra területén végzett munkámat az elismerésre. Szeretném továbbra is a magyar kultúrát szolgálni. *Balogh Róbert*

A Don kanyarban elesett katonákra emlékeztünk - Nagy megtiszteltetés, hogy évek óta a Don Bosco iskola diákjait kéri fel az ünnepi műsorra. Örülök, hogy január 21-én én is szerepelhettem a megemlékezésen. Sokan gratuláltak szép műsorunkhoz. Úgy érzem, hogy szükség van az emlékezésekre. *Egri Balázs*

Iskolánk névadójának, Bosco Szent Jánosnak égi születésnapja alkalmából január 26-án a Gável testvérek, András és Gergely egyórás csodás koncerttel lepték meg iskolánk tanulóifjúságát az Egressy Művelődési Központban. Ezzel kezdődött a szent tiszteletére rendezett ünnepségsorozat. Január 27-én az ünnepséget a Szent Család templomban szentmisével kezdtük, melyet Tertyák Csaba egri érsek celebrált. Kulturális műsorral folytattuk a megemlékezést. Iskolánkban sok tanuló elismerő oklevélben részesült közösségi munkáért, a jó tanulmányi- és sport eredményekért.

A műsor után az érsek úr megáldotta az új hegesztő műhelyeket. Úgy érzem méltón megünnepeltük Don Bosco égi születés-

napját. Kérjük további áldását az iskolánk tanulóifjúságára! *Bujdosó Anita*

Nyergesújfalú

Oratórium a hóban - Újabb lengyel kalandra indultunk január 16-án, amikor ismét útra keltünk Lengyelországba. Úti célunk Robert atya szülőfalujába vezetett, Istebnába, ahová elkísért minket Piotr Berkowicz atya, nyergesi káplán is. Kora délután megérkeztünk a szálláshelyünkre, és mint akik még soha nem láttak havat életükben, beleugrottunk a hóba, hógolyóztunk, és még a házunk melletti kis dombon sí leckére is jutott időnk. Megismerkedhettünk a helyi fiatalokkal, sétáltunk a hegyekben - egyszerűen csodálatos volt már az első napunk is. Második napon végre a sípályán síelhetünk. Volt akinek könnyebben és volt akinek nehezebben ment a tanulás. Vasárnap pedig szentmisén vettünk részt, melyet sajnos nagyjából hallhattunk, bár kirándulásunk végére már mindenkinek teljesen jól ment a lengyel nyelv nem valami könnyű kiejtése. Hazaérve szüleink figyelmeztettek minket, hogy ne "csešč"-el, hanem "szia"-val köszönjünk egymásnak. Összességében egy újabb nagyon jó élménnyel gazdagodtunk. Köszönet érte legfőképpen Robert atyának és Péter atyának. *Gyarmati Gyöngyi*

Szombathely

Szent Kvirin - Eseményekben gazdag esztendőt tudhatunk magunk mögött a szombathelyi Szent Kvirin Plébánián és az oratóriumban. Az adventi felkészülés jegyében idén is számos koszorú készült, a pénteki műhelyek záróakkordjaként pedig mézeskalács sült a lacikonyhán. A gyerekek csillogó szemmel gyúrták, szagatták, majd majszolták az ízletes tésztát.

December elején megérkezett hozzánk Pradeep és Derosi, két kedves indiai szalézi szerzetesnövendék, akik velünk töltötték az ünnepeket.

December 27-én Jánost és Istvánt köszöntő közös ebéd volt az egyházközségi tagok, a munkatársak és a szaléziak részvételével. Szilveszterkor közel negyvenfős társaság jött össze az oratóriumi batyus bulin. Gyerekek, fiatalok és felnőttek együtt várták az éjfélt a szerzetesekkel és különböző tréfás játékokkal, énekkel, mókával búcsúztak az óévtől. Éjfélt előtt közös imával köszöntük meg a Szűzanya segítségét, támogatását. *Brunászi Sándor*

„Életre születtünk” - lelki adoptálás

December 27-én, aprószentek ünnepén, és Szent Család vasárnapja előestéjén harmincnégy munkatárs, egyházközségi képviselő, illetve fiatal- és idős hívő tett fogadalmat, hogy kilenc hónapon át minden nap elimádkozik egy tized rózsafüzért és a hozzá tartozó rövid napi imádságot egy általa nem ismert magzat megszületéséért. A napi imádságot azokért a magzatokért ajánljuk fel, akiknek a megszületése veszályban van. Az imádság mindössze 10 percet kér tőlünk. A kezdeményezés több fiatalt is megérintett. *Horváth László*

Újperint - A karácsonyi pásztorjáték idén nagyon jól sikerült. A 26 szereplő novembertől a próbák alatt jó kis csapatát kovácsolódott. A díszletkészítés és a jelmezek beszerzése még inkább mélyítette a kapcsolatokat. Németh Tamás kecskeduda játéka is emelte a hangulatot. Tény, hogy nem vagyunk sokan, de nem is ez a lényeg. Vannak olyan sajátosságok, amit csak egy kisebb közösség birtokolhat. Erről szeretnénk tanúságot tenni.

Szombathely - Szent Kvirin - A már hagyományos „Jézuskavárás” alkalmával a közel ötvenfős szereplőgárda fáradtságos próbák után színvonalas műsorban jelenítette meg az emlékező Bosco Jancsi keretmeséjét a betlehemi történetet.

Szombathely - Oratórium a jégen

Újperint - A karácsonyi pásztorjáték idén nagyon jól sikerült.

Január 11-én számos fiatal és felnőtt győződhetett meg arról, hogy a Bánya tó jege már bőven alkalmas a korcsolyázásra. Aki a parton maradt, azt finom forralt bor várta.

Terveink között szerepel egy munkatársi és egy ifjúsági farsang. Ha Isten is úgy akarja, akkor a misztériumjátékokat sem hagyjuk abba, és készülünk a Passió előadásával is.

Sorokmajor - A második méz- és pálinkaszentelés december 6-án sok érdeklődőt vonzott. Vendégeink között voltak Laky Ferencné szeszfőzdés és Nagy László méhészt is. A szokásos kóstolás sem maradhatott el, a gyerekeket pedig tea és házi édesség várta.

Az éjféli misén – immáron hagyományosan – Balogh József és Devecseri László költők mélyítették el a megtestesülés üzenetét saját verseik előadásával. Az új - Horváth Gábor által készített - főpapi

szék is a helyére került a Szenteste folyamán. Pásztorjátékunk szereplőit idén Hőbör Károlyné (Joli néni) és Sott Adrienn készítették fel.

Fiataljaink is alkottak: Sümegi Tamás jóvöltából egy cd jelent meg „A Telep” címmel, nagyon jó szövegekkel és hip-hop stílusú zenei aláfestéssel. A dalok a helyi életézésről, baráti kapcsolatokról szólnak. (Szerintem nagyon jó lett - nekem tetszik.)

Terveink között szerepel egy farsangi összejövetel, amire Szív-Hang énekkarunk a szokásos lelkesedéssel készül. Téli sport gyanánt egy jó focimeccset tervezzük ebben a hideg időben (Dávid barátom legnagyobb örömére). A Wittner Mária által készített zászlónk megszentelése is napirenden van, mégpedig március 8-án. Természetesen szeretettel meghívjuk a készítő, valamint Veres András püspök atyát, és a Kárpátia zenekar tagjait.

P. Márkus Zoltán SDB

Gyermeksorsok

Sokáig csak tévéfilmekből, riportokban talákoztam szomorú történetekkel, nehéz sorsú, hátrányos helyzetű gyerekekkel. Amióta Kazincbarcikán dolgozom a Don Bosco iskolában, azóta már nincsenek hatással rám az ilyen jellegű adások, hisz itt élőben hallom, látom nap mint nap.

A mostani történet egy lányról szól. Már nyolc éve tanul és kollégista nálunk. Ózdon született egy nagyon szegény családban. Nővére és egy bátya van, mind hárman külön anyától. Annyira szegényen és egyszerűen éltek, hogy kiskorában már dolgozott, gyógynövényeket szedett édesanyával, hogy meg tudjanak élni. Iskolába nem járatták. Édesanyja nyolc éves korában meghalt. Nővérét - ki jóval idősebb volt nála - egy ritka betegség támadta meg, amely az idegközpontra hatott és súlyos beszéd- és mozgáskorlátozott lett. Edelénybe került egy intézetbe és a mai napig ott van, folyamatos ápolásra szorul. Így a lány elvesztette az utolsó támaszát is, tizenkét évig nem is találkozott nővérével. Édesapjával Sata községbe költöztek, de időként éltek más településeken is. Apja alkoholizmusa miatt, sokat szenvedett és gyakran éhezett. A szomszédok figyeltek fel a kislány sanyarú helyzetére. A hatóságok elvitték és Ózdon intézetében helyezték el. Akkor kezdett általános iskolába is járni. Az intézetben nevelkedett - közben apja elhunyt - onnan került a mi iskolánkba. Tizennyolc évesen egy intézeti nevelő, szeretett színlelve megpróbálta kihasználni, a pénzét kicsalni, de szerencsére időben sikerült felismernie. Később egy keresztény család vette pártfogásba, akiktől nem csak szeretetet, hanem hitet is kapott. Jelenleg Ózdon egy egyszerű, de nagyon családias lakásban él, amit ő tart fent az új családja segítségével. A bátyáról nem tud semmit, úgy tudja, hogy alkoholista és hajléktalan. Tavaly megkért, hogy vigyem el Edelénybe a nővérehez. Szívszorító látvány volt, ahogy a két testvér átölelte egymást tizenkét év után. Nem csak nekem, de még az ápolóknak is kicsordult a könnyük. A nővére levelet és régi képeket mutatott, amit az ágya mellett őriz. Azóta rendszeresen látogatja nővérét, a családi kötelék utolsó láncszemét. A tiszta szívből jövő szeretet ami összeköti őket. A nyáron megkért, hogy vigyem el őket a szüleik sírjához. Ahogy ott ültek a sír szélén, furcsa melegség öntött el, látva a mosolygó, csillogó szemű arcukat, úgy éreztem most kezdem megérteni igazán a szeretet fogalmát. Biztos vagyok benne, hogy bármilyen megpróbáltatások érik az embert, a szeretet mindig legyőz.

Lejegyezte Molnár-Gál Béla

Előttünk jártak

P. Zafféry Károly SDB

1840-1919

„Folytatom működésemet, míg a Jó Istennek tetszik, hazám javára utolsó stációm, amelyről oly megnyugtató, oly édes lesz az átköltözés a másvilágra, és mint hiszem és bizalommal remélem, a boldog örökkévalóságba.” - Zafféry Károly

A 2009-es év a magyar szalézi tartomány életében igen jelentős. Százötven évvel ezelőtt kezdte el Bosco János az ő szalézi művét, kilencven éve nyitották meg a nyergesújfalui szalézi intézetünket, majd nyolcvan éve alakult meg az önálló magyar szalézi tartomány és a szombathelyi házunk! Öröm visszatekinteni ezekre az évekre, de jó azt is tudni és ismerni, hogyan is kezdődött a magyar szalézi élet. Ki volt az elindítója? Ki volt az első munkatársa?

Nos, hálával tartozunk a Jóistennek, hogy egy idős, jól képzett, vállalkozásra kész egyházmegyes papot küldött, hogy megismerje, és lelkes szívvel kövesse Don Boscót, és mindent megtegyen, hogy megismertesse hazánkban őt!

Zafféry Károly volt a neve ennek a lelkes első szalézinak.

Életútja igen mozgalmas. A művelt pap volt iskolaigazgató Fiumében, próbálkozott jezsuita, trappista, karthauzi szerzetesként, míg végre Torinóban megismerkedett don Ruával, Don Bosco első utódával. Torinóban a szegény gyerekek nevelésében találta meg azt, amit keresett, amire vágyakozott. 1900-ban megkezdte noviciátusát, közben hazalátogat, hogy magyar fiatalokkal megismertesse Don Boscót és magával vigye őket Torinóba.

1901. szeptember 30-án, 60 éves korában fogadalommal kötelezi el magát, hogy életét Don Bosco szellemisége szerint éli és a fiataloknak szenteli. 1903-ban elindítja az első magyar nyelvű Szalézi Értesítőt. Fiatalos lendülettel írja leveleit, fáradhatatlanul járja az országot, keresve magyar fiatalokat. Munkájának gyümölcseit hamarosan tapasztalhatja. Cavagliában megalakul az első magyar szalézi intézet, több tucat magyar fiattal, akik arra készülnek, hogy hazánkban is elinduljon a szalézi élet. 1913-ban ez végre meg is történik. A lelkes fiatal had 1913. november 6-án hazatér és Péliföldszentkereszten sátrort bont. Zafféry Károly atya boldog, végre Don Bosco műve elindul magyar földön.

1914. április 15-én mutatja be aranymiséjét a szentkereszti kegytemplomban. Leírhatatlan volt akkor itt a szegénység, de ugyanakkor a lelkesedés, a buzgóság, amit az idős Zafféry atya sugárzott. 1919-ben az új nyergesújfalui házba követi a növendékeket, és felhasználva tudását oktatja a fiatalokat. Sajnos az idős, fáradt test nem bírta tovább azt a lelkes, fárasztó munkát. 1919. december 27-én, rövid szenvedés után Zafféry atya elhunyt. Az első magyar szalézi a nyergesújfalui temetőben nyugszik.

Most, amikor visszatekintünk az elmúlt évekre és ünnepejük a tartományunk 80 éves alapítását, kötelességünk hogy a hála és a köszönet virágait helyezzük el a sírjára. Zafféry atya élete példa kell hogy legyen számunkra: feladva kényelmes papi pályáját a szegény és fárasztó szalézi életet választotta. Öregén, de fiatalos lendülettel munkálkodott azon, hogy Don Boscót és művét megismertesse hazánkban. Nevét, munkásságát nem felejtjük el. Büszkén tekintünk rá, mint az első magyar szalézira.

P. Havasi József SDB

A szalézi „családi” albumból

Az ifjú és az idős Zafféry - a teológia doktora, magyarlatin szakos tanár, elvégezte a skolasztikus filozófia szakot is, de rakodómunkás is volt a dunai zsákolók között.

Nyelvi tudását a szentkereszti búcsún is kamatoztatta: prédikált magyarul, németül, tótul, s időnként cigányul. Az ifjú szalézi növendékeket tanította és vállalta a lelkiezésüket.

Zafféry az első növendékekkel Szentkereszten .

1917 - Boldogan mosolyogva a növendékek között.

Helyesbítés: a Szalézi Értesítő 2008/4 számának „Előttünk jártak” rovatában megjelent visszaemlékezésben P. Harangozó János SDB halálának pontos dátuma 1978. január 8.

Köszönjük Harangozó Vilmos körmendi plébános észrevételét!

Mégis jó

Budapesten lakni!

Sokszor érzem, hogy el kellene menekülni Budapestről egy csendes, nyugodt pontjára az országnak. Oda, ahol még van idő megállni és beszélgetni egymással, vagy csak rácsodálkozni a természet nyújtotta szépségekre, elcsendesedni.

2008. december 17-én kora este valami ehhez hasonló élményben volt részem és mindazoknak, akik eljöttek a Planetáriumban rendezett csillagászati és szalézi előadásra.

Az ötlet Vitális Gábor szalézi diakónustól származik: advent idején három alkalommal három korosztály részére tartottak „Betlehemi csillagváró” előadást, együttműködve a Planetáriummal.

Örömmel gondoltam arra, hogy mégis jó Budapesten lakni, mivel hétköznap délután ötre nehéz lenne az ország különböző részeiből odaérni. Ez még a fővárosi csúcsforgalomban is komoly kihívást jelentett.

Sok-sok ismerőssel együtt ámulva csodáltuk a városlakók számára oly ritkán látható tiszta égboltot és hallgathattuk az érdekes előadást az univerzumból, a csillagképekről. Ezután következett a „szalézi” előadás, közös énekléssel - melyet Fülöp Tibor szerzetesnövendék gitárjátéka kísért - hangolódunk rá a kisdedvársra. Horváth Pál előadásában filozófiai mélységeket feszegetett, Isten és az univerzum viszonyát. Sajnos az idő véges volt (amúgy végtelen), így „csak” gondolatébresztőt kaptunk tőle.

P. Ábrahám Béla különböző írók, költők művein keresztül mutatta be hitükre találásukat és hitük sokféleségét.

Közös, gitáros énekléssel zárult a program. Köszönjük Fiúk! Reméljük, hogy 2009. decemberében ismét találkozunk és talán még többekhez eljut a hír és még többben eljutnak a „Betlehemi csillaghoz”.

„Karácsonykor könnyű meglátni a kisdedet, észre vesszük-e, hogy a kisdedben Jézus jelenik meg, aki kiüresítette önmagát értünk.”

Aggházyné Judik Eszter cs

A szalézi kincsestárból merítve

A fenyőfák

A farkasüvöltés úgy futott végig a hegyoldalon, mint egy reszketés. Egy szarvas, amely addig békésen legelészett a harmatos fűben, rémülten vágatott el a fenyőerdő sűrűjébe.

Ahogy a szarvas lenyűgöző agancsai elshantak a fák között, megrázták az ágakat. Egy dagadt, érett toboz leesett az egyik fenyőfa ágáról és legurult a domboldalon, pattant egyet az útjába kerülő sziklán és végül halk puffanással megpihent egy nyirkos, árnyékos horpadásban.

Egy maréknyi mag fordult ki addigi kényelmes lakóhelyéről és szóródott szét az erdő talaján.

"Hurrá!" - kiáltottak fel egyszerre a magocskák.

- Eljött az idő!

- Megcsináltuk! Itt nincsenek sem mókások sem egerek, távol vagyunk minden veszélytől.

Lelkesen elkezdtek csírázni, hogy megkezdjék küldetésüket, amit kicsi magszíveikben őriztek, és ami minden fa feladata: hogy összekössék az eget a földdel. Ezért eresztik a fák mélyen a földbe a gyökereiket és nyújtják ki ágas-bogas lombkoronájukat az ég felé. Ha nem volnának a fák, az ég már rég elrepült volna. Tehát a magok elkezdték beleásni magukat a talajba, de hamarosan felfedezték, hogy az, hogy ennyire sokan vannak, bizonyos problémákat von maga után.

- Menj egy kicsit arrébb, kérlek!

- Vigyázz! Pont a szemembe lökted a hajtásodat!

És így tovább. De egy kis tolokodás és lökdösődés után a magok közül mind-egyik megtalálta a neki alkalmas helyet, ahol kicsírázhatott.

Mind, egy kivételével.

Egy nagyszerű, erős mag világosan tudtára adta a többieknek a szándékait:

- Ti mind, így egymás hegyén-hátán egyáltalán nem látszatok nekem elhivatottnak! Egymás mellé préselődve, egymás talaján marakodva görbék és satnyák lesztek. Nem akarom, hogy bármilyen kapcsolat fűzőn hozzátok. Egyedül magas, nemes, lenyűgöző fává tudok válni. Egyedül!

A szél segítségével a mának sikerült el-távolodnia a testvéreitől, és egyedül maradván a hegy gerincébe mélyeszténie gyökereit.

Teltek-múltak az évek. A hónap, az esőnek és a napnak köszönhetően egy fenséges fiatal fenyő vált belőle. Ő uralkodott a völgy felett, ahol a testvéreiből erdő nő-

vekedett, amely árnyékot és nyugalmas pihenőhelyet kínált az utazóknak és az erdei állatoknak.

De még akkor sem volt az életük mentes a nehézségektől.

- Hátrább ezekkel az ágakkal! Levered velük a fenyőtűimet.

- Ellopod előlem a napot! Menj inkább távolabb, ott több van belőle ...

- Abbahagyod már végre a gyökereim összekuszálását?

A magányos fenyőfa gúnyosan és büszkén nézte őket. Annyi napfényben fürdött, amennyit elbír és annyi helye volt a növekedésre, amennyit csak akart.

De egy augusztus-végi éjszakán súlyos, sötét felhők takarták el a holdat és a csillagokat. Süvöltött a szél, és sosem tapasztalt erős szélrohamok után pusztító vihar ostromozta a hegyet.

A fenyők az erdőben szorosan egymáshoz simulva, remegve, de egymást védelmezve és támogatva kapaszkodtak össze.

Amikor a vihar végre lecsendesedett, ki-merültek voltak a hosszú erőfeszítéstől, de biztonságban voltak.

Mindannyian, egy kivételével.

A büszke, magányos fenyőfából csak egy szomorú, széttört csonk maradt a hegy gerincén.

A következő tavaszon tucatnyi zsenge hajtást melengettek a nap sugarai, amiket az esti szellő finoman simogatott. A fenyőfák ágai között sok madár és mókus talált rejtekhelyet és élte túl a telet, az erős törzsek lábánál pedig fiatal növények csíráztak és ezerszínű virágok bontották szirmaikat.

Ez volt az ajándék, amelyet a szélvihar és az eső akaratán kívül a hegynek ajándékozott.

Pascual Chávez Villanueva rendfőnöknék a 2009. évi szternához fűzött meséje

MEGHÍVÓK - TAVASZI ÜNNEPEINK, PROGRAMJAINK

NAGYBÖJTI LELKI NAPOK SERDÜLŐKNEK

Pé liföldszentkeresztben 12-16 éveseknek

február 27- március 1.

Vezeti: P. Ábrahám Béla SDB

Információk a www.szentkereszt.try.hu és a www.szaleziak.hu honlapokon;

jelentkezés e-mailben: blatya@freemail.hu; le@invitel.hu

D. Vitális Gábor SDB

pappá szentelése április 25-én

10.30-kor lesz az óbudai Szent

Péter és Pál plébániatemplomban.

Budapest III. Lajos u. 168. (Árpád-híd, budai hídfő)

Újmise április 26-án 16 órakor

a Borsodnásasd-Lemezgyár-i

Jézus Szíve templomban.

Cím: 3672 Borsodnásasd, Petőfi tér. 8.

Szentkeresztzi MÁJUSI BÚCSÚ május 2-3-án

Szeretettel hívunk minden gyermeket, fiatalot és felnőttet

2009. május 16-án, szombaton

MAZZARELLO MÁRIA ÜNNEPÉRE

a pesthidegkúti oratóriumba!

10.30-kor szentmise, főcelebránsa

Van Hecke Albert SDB tartományfőnök atya.

A színes ünnepi műsort az oratóriumok közötti sportbajnokság (foci, kidobó) követi.

SEGÍTŐ SZŰZ MÁRIA BÚCSÚ

Pé liföldszentkeresztben

Ifjúsági gyalogos zarándoklat Nyergesújfaluról Pé liföldszentkeresztre május 22-én (pénteken).

Május 23-án (szombaton) búcsú -

találkozás, szentmise, fogadalomtételek, akadémia

Egész napos lelkesítő együttlétre szeretettel várunk!

Szalézi Értesítő

MINDEN OTTHONBA!

A Szalézi Értesítő ajándék mindenkinek, aki szimpátiával tekint a szaléziak munkájára.

Ajánlja ismerőseinek a Szalézi Értesítőt!

Küldje el címünkre az érdeklődők nevét és postacímét.

SZALÉZI TARTOMÁNYFŐNÖKSÉG

Szalézi Értesítő

1032 BUDAPEST

Bécsi út 173.

Tel.: 1/453 22 77

P. Nagy Ferenc SDB vasmiséje május 31-én Újpest-Megyeren a Nagyboldogasszony plébániatemplomban 18 órakor.

▲ Jelenet az óbudai Szent Péter és Pál iskola műsorából

▲ A balassagyarmati oratórium színjátszói

▲ A pesthidegkúti óvodások

▲ A szombathelyi táncsoport

**A Don Bosco ünnepek
emlékezetes pillanatai**

▲ Marionett-tánc a nyergesújfalui ünnepségen

▲ A kazincbarcikai hegesztőműhely megáldása

▲ Reverenda a munkászubbony alatt - a műhely megáldása után Termyák Csaba egri érsek is kipróbálta a hegesztést

▲ Kazincbarcikai cigányfolklór

A Don Bosco ünnepségek emlékezetes pillanatai

▲ Az idei Don Bosco díjat Paskai Antal kapta - elhunyt bátyja helyett Paskai László bíboros vette át az elismerést

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 3500 példányban, belső terjesztésre; felelős kiadó: P. Van Hecke Albert SDB
Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; telefon: (1) 453 22 77; e-mail: sdbung@mailbox.hu; honlap: www.szaleziaik.hu
Szerkesztő: Lengyel Erzsébet; e-mail: le@invitel.hu; korrektor P. Ábrahám Béla SDB; tördelő: Szász Gábor
A címlapon: 150 éve történt - a mag, amit Don Bosco elültetett, fává nőtt, a fa pedig erdővé
Készült a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola nyomdájában; felelős vezető: Fehér Béla, tel. 20/823 4654